

РЕШЕНИЕ

№ 35787

гр. София, 30.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в
публично заседание на 21.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **7477** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка чл. 11 от Валутния закон /ВЗ/.

Образувано е по жалба от Е. Н. /Е. Х./, турски гражданин чрез адвокат И. Д. срещу решение № 32-205281 от 04.07.2025г. на директора на ТД Митница Б., с което на основание чл.11, ал.11 вр. с ал.1 от ВЗ вр. с чл.59 от АПК, е удължен до 90 дни от деня на задържането, срока на временно задържане на парични средства в размер на 100 000 щатски долара от Е. Н. /Е. Х./. Излага съображения за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено при нарушаване на изискването за форма, при съществено нарушение на процесуалните правила, несъобразяване с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания административен акт.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява и не се представлява. С писмено становище адвокат И. Д. поддържа жалбата. Претендира присъждане на сторените съдебни разноски.

Ответникът – Директора на Териториална дирекция Митница Б., редовно призован, не се представлява, с писмено становище оспорва жалбата. Претендира присъждане на съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С оспореното решение № 32-205281 от 04.07.2025г. на директора на ТД Митница Б., издадено от Директора на ТД Митница Б., на основание чл. 11, ал. 11 във вр. с ал. 1 от ВЗ, във вр. с чл. 59 от АПК е удължен до 90 дни от деня на задържането, срока на временно задържане на парични

средства в общ размер на 100 000 щатски долара от Е. Н. /Е. Х./, [дата на раждане] в С., Република Турция, притежаващ паспорт № U29954036, издаден на 23.12.2022г. от Д., Република Турция, с адрес: Република Турция, Г., Yesilevler М.. 10031 Sok. № 13.

Повод за развитие на производството и издаване на обжалваното решение е следна фактическа обстановка:

На 10.06.2025г. е издадено Решение № 32-175765/10.06.2025 г., с което на основание чл. 11, ал. 1 и ал. 4 от Валутния закон и чл. 59 от АПК временно са задържани парични средства в общ размер на 100 000 щатски долара от Е. Н. /Е. Х./, за срок от 30 дни, считано от 06.06.2025г. Срокът на временно задържане е изтекъл на 05.07.2025 г.

С оглед предприемане на действия по компетентност, за установяване на факти и обстоятелства, обосноваващи задържането на паричните средства с други правни инструменти, са сезирани Дирекция "Финансово разузнаване" на ДАНС, определена като звено за финансово разузнаване (ЗФР) по смисъла на чл. 2, пар. 1, буква "к" от Регламент (ЕС) 2018/1672 и КОНПИ, ТД - П.. Изпратени са запитвания до дирекция "Митническо разузнаване и разследване" към Централно митническо управление на Агенция "Митници", към Оперативния център Е., както и към компетентните органи на Република Полша.

При извършена справка в модул С. CASH на А.-Fraud I. S. /А./ не са открити данни за въведени служебни декларации за парични средства на Е. Н., регистрирани от други държави членки на ЕС. Установено е, че за периода 01.01.2023г. – 23.06.2025г. Е. Н. има 13 преминавания през ГКПП Капитан А.. В конкретния случай турският гражданин е управлявал товарен автомобил на транспортна фирма М. Д., марка V., с влекач с рег. № W. и полуремарке с рег. №. W.. В тази връзка ДМРР съобщава, че в резултат на извършена допълнителна проверка е установено, че това не е единственият случай, при който в полуремарке, регистрирано от същата транспортна фирма, се пренасят парични средства през държавната граница на Република България, като не се изпълнява задължението, те да бъдат декларирани.

Констатираното при извършената митническа проверка и фактът, че на лицето е била дадена възможност да декларира пренасяните от него стоки – парични средства, е обусловило извода, че с недеklarирането им пред митническите органи, Е. Н. е целял умишлено да избегне предоставянето на данните, посочени в чл.3, пар.2 от Регламент /ЕС/ 2018/1672 на Европейския парламент и на Съвета от 23.10.2018г. относно контрола на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят от него, и за отмяна на Регламент /ЕО/ 2005/1889, сред които са данни за собственика и/или крайния получател. Предвид рисковото направление на превоза и липсата на данни за произход или предназначение на паричните средства и причина, поради която същите се пренасят в брой, а не се прехвърлят по банков път, обуславят завишен риск паричните средства да са от или предназначени за престъпни дейности и са обстоятелства, които предстои да бъдат изяснени в хода на административното производство, включително и чрез събиране на оперативни данни от други органи.

Направен е извод, че не е отпаднала необходимостта от по-нататъшно временно задържане на паричните средства. Посочено е, че предстои събиране на други доказателства, тъй като към настоящия момент не са получени отговори от сезираните компетентни органи, а именно Дирекция "Финансово разузнаване" на ДАНС, както и от всички сезирани държавни органи, чуждестранни и международни институции, поради което събирането на необходимите данни по случая коства времеви ресурс, който може да бъде гарантиран посредством удължаване на срока на задържане на паричните средства.

Поради изложеното и съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 11 от ВЗ, срокът на временно задържане е удължен до максималния такъв от 90 дни, веднага след изтичане на срока на

временно задържане по предходното Решение № 32-175765/10.06.2025 г., с оглед постигане на целите му - защита на финансовите интереси на Съюза и предотвратяване на евентуална престъпна дейност, в който срок да се получи необходимата информация, както и да бъдат предприети други действия по целесъобразност.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 11, ал. 1 от Валутния закон /редакция ДВ бр. 41/10.05.2024г. действаща към момента на издаване на оспорения акт/ Митническите органи могат да задържат парични средства до 30 дни от деня на задържането, когато задължението за деклариране на придружени парични средства по чл. 10а, ал. 2 или чл. 10б, ал. 2 не е изпълнено или задължението за оповестяване на непридружени парични средства по чл. 10в, ал. 2 и 3 не е изпълнено, или са налице основателни съмнения или данни, че паричните средства, независимо от тяхната стойност, са свързани с престъпна дейност. Ал. 4 на същата норма предвижда, че директорът на компетентната териториална дирекция на Агенция "Митници" по ал. 3 или оправомощено от него длъжностно лице издава решение за временно задържане на паричните средства в срок до 7 дни от деня на задържането. В ал. 11 е предвидено, че при задълбочена оценка от необходимостта и пропорционалността на по-нататъшно временно задържане органът по ал. 4 може да издаде решение за удължаване срока на временното задържане най-много до 90 дни от деня на задържането. Съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен по място, материя и степен орган -директор ана ТД Митница Б..

Административният акт е издаден в писмена форма и формално съдържа фактически и правни основания. Същият обаче е издаден при нарушение на административнопроизводствените правила, които са довели и до нарушаване на материалния закон по следните съображения:

В мотивите на акта е посочено, че не е отпаднала необходимостта от по-нататъшно временно задържане на паричните средства, поради обстоятелството, че към настоящия момент не са получени отговори от сезираните компетентни органи, които разполагат със съответните правомощия в областта на мерките срещу изпирането на пари. Предвид това е прието, че срокът на временното задържане следва да бъде удължен с 90 дни от дата на задържането на паричните средства, в рамките на които да се получи информация от сезираните органи.

Съобразно чл. 7, § 3 от Регламент /ЕС/ 2018/1672, срокът на временно задържане е строго ограничен съгласно националното право до времето, необходимо на компетентните органи да установят дали обстоятелствата по случая оправдават по-нататъшно задържане. Срокът на временно задържане не може да надхвърли 30 дни. След като компетентните органи извършат задълбочена оценка на необходимостта и пропорционалността на по-нататъшно временно задържане, те могат да вземат решение за удължаване на срока на временно задържане най-много до 90 дни. Ако в рамките на този срок не се вземе решение за по-нататъшно задържане на паричните средства или ако се вземе решение, че обстоятелствата по случая не оправдават тяхното по-нататъшно задържане, паричните средства незабавно се предоставят на: а/ лицето, от което са задържани временно парични средства в ситуациите, посочени в член 3 или 4; или б/

лицето, от което са задържани временно парични средства в ситуациите, посочени в член 6, параграф 1 или параграф 2. Съгласно § 28 от преамбюла на Регламент (ЕС) 2018/1672 "Като се има предвид, че движенията на паричните средства, които подлежат на контрол в съответствие с настоящия регламент, се осъществяват през външните граници и предвид трудността да се действа, след като паричните средства са напуснали граничния пункт на влизане или излизане, както и на свързания с това риск, ако дори малки количества се използват незаконно, компетентните органи следва да имат възможност временно да задържат парични средства при определени обстоятелства при спазване на принципите за взаимозависимост и взаимноограничаване: на първо място, когато задължението за деклариране или за оповестяване на паричните средства не е било изпълнено, и на второ място, когато има признаци за престъпна дейност, независимо от размера на паричните средства и независимо дали са придружени или непридружени парични средства. С оглед на естеството на временното задържане и на въздействието, което то може да окаже върху свободата на движение и правото на собственост, срокът на задържане следва да бъде ограничен до абсолютния минимум, който е необходим на други компетентни органи, за да установят дали са налице основания за последваща намеса, като разследвания или задържане на паричните средства на основание на други правни инструменти. Всяко решение за временно задържане на парични средства съгласно настоящия регламент следва да се придружава от изложение на мотивите и подходящо описание на специфичните фактори, които са породили необходимостта от действие. Следва да е възможно да се удължи срокът на временно задържане на паричните средства в специфични и надлежно оценени случаи, например когато компетентните органи срещат трудности при получаването на информация за евентуална престъпна дейност, *inter alia*, когато се изисква обмен на информация с трета държава, когато документите трябва да бъдат преведени или когато е трудно да се идентифицира изпращачът или получателят в случаите на непридружени парични средства. Ако в края на периода на задържане не е взето решение за последваща намеса или ако компетентният орган реши, че няма основания за по-нататъшно задържане на паричните средства, те следва незабавно да се върнат, според случая, на лицето, от което са задържани временно паричните средства, приносителя или собственика".

От съдържанието на оспорения акт не се установява, административният орган да е извършил задълбочена преценка относно необходимостта и пропорционалността на временното задържане на паричните средства. Изложени са бланкетни мотиви. Не е съобразен и факта, че към момента на постановяване на акта, не само паричните средства, но и всички материали по административната преписка са или приобщени като писмени и веществени доказателства по образуваното ДП 59/2025г. за извършено престъпление по чл. 251, ал. 1 от НК, видно от писмо рег. № 32-177101/11.06.2024г. на Директора на ТД Митница Б. до РП –Х.. Т. е. налице са данни, че задържаните парични средства са свързани с признаци за престъпна дейност, като същите са веществени доказателства по смисъла на НПК. В тази връзка са основателни доводите релевиран от жалбоподателя в депозираното от него писмено становище.

Предвид това административният орган не се е съобразил със съображение 28 от преамбюла на регламента. В настоящия случай не е налице трудност при идентифициране на изпращача на паричните средства, доколкото не са налице непридружени парични средства по смисъла на "б. 2, т. 1 б и от регламента, съгласно който непридружени парични средства, означава парични средства, съставляващи част от пратка без приносител. Не е налице обстоятелство, изискващо обмен с трета държава или необходимост от превод на документи. Не се установяват обстоятелства на трудности при получаване на информация за наличие на евентуална престъпна дейност. Тъкмо обратното, образувано е досъдебно производство и задържаните парични

средства са приобщиени като вещественни доказателства по същото.

Предвид изложеното, съдът прави извод, че не е налице случай, в който митническият орган да е обосновал законосъобразност на решението си за удължаване на срока на временно задържане на паричните средства. Не са изложени и мотиви, защо е необходимо срокът да бъде удължен до неговия максимален размер, а именно общо до 90 дни.

Административният акт не съответства и на целта на закона, доколкото в посочения Регламент (ЕС) 2018/1672 е предвидено удължаването на срока на задържане на парични средства да бъде възможно само в конкретно определени хипотези, които в настоящия случай не са реализирани, както вече бе посочено, тъй като целта е временно задържаните парични средства да могат да бъдат предадени от митническите органи на разследващите органи в случай на установени признаци на престъпна дейност. Към момента на издаване на оспореното решение, иззетата от жалбоподателя сума е веществено доказателство по висящо наказателно производство.

При този изход на делото и своевременно направеното от пълномощника на жалбоподателя искане за присъждане на разноски, такива следва да се присъдят в полза на жалбоподателя в размер на 10 лева за заплатена държавна такса. От адв. И. Д. е представен списък на разноски, видно от който се претендира и адвокатско възнаграждение в размер на 11 320 лева по реда на чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 3 от ЗА за оказана безплатна помощ. Доколкото делото няма материален интерес, съдът намира, че следва да се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение на адв. И. Д. в размер на 1000 лв. на основание чл. 38, ал. 2, във вр. с ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата, във вр. с чл. 8, ал. 3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното, Административен съд София - град, 55-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 32-205281 от 04.07.2025г. на директора на ТД Митница Б., с което е удължен до 90 дни от деня на задържането, срока на временно задържане на парични средства в размер на 100 000 щатски долара от Е. Н. /Е. Х./.

ОСЪЖДА Агенция "Митници" да заплати на Е. Н. /Е. Х./, [дата на раждане] в С., Република Турция, притежаващ паспорт № U29954036, издаден на 23.12.2022г. от Д., Република Турция, с адрес: Република Турция, Г., Yesilevler M.. 10031 Sok. № 13, разноски в размер на 10 лева за държавна такса.

ОСЪЖДА Агенция "Митници" да заплати на адвокат И. Д. от АК Х., със съдебен адрес :гр.С., [улица] разноски в размер на 1000 лева за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

